

PROVINCIALOVO PISMO ZA FRANČIŠKOVO NEDELJO 2020

Pozdravljeni, od Boga ljubljeni bratje in sestre!

Poseben pozdrav rojakom v Avstralijo in Združene države Amerike, kjer delujemo bratje Slovenske frančiškanske province. Za vse vas, ki ste na tako različnih koncih sveta naši prijatelji in spremljevalci, molimo in vam želimo vse dobro. Posebej nosimo v srcu tiste, ki ste zboleli za korona virusom. Naj vas Bog blagoslovi z zdravjem in polnostjo življenja!

Danes obhajamo Frančiškovo nedeljo. Običajno vam za praznik sv. Frančiška Asiškega napišem pismo, v katerem vam predstavim dogodke, programe in dejavnosti, ki so nas zaznamovali v preteklem letu in pot upanja, ki jo želimo zazrti v jutrišnji dan prehoditi skupaj z vami.

Dogodek preteklega leta z najmočnejšim sporočilom za nas, manjše brate, se je zgodil včeraj v Assisiju, kjer je papež Frančišek na grobu našega redovnega ustanovitelja podpisal encikliko z naslovom: »Vsi bratje!« Osrednja tema papeževega pisma je blagoslovljena skupna pripadnost zaradi katere smo vsi bratje in sestre. Papeža je za naslov in vsebino enciklike navdihnil sv. Frančišek Asiški.

Sveti Frančišek je vedel, da je bratstvo z ljudmi in vsem stvarstvom najboljša šola evangelija. Nobene druge ljubezni ni kot tiste, ki nam jo Gospod polaga v srce, da bi služili in naloga bratstva je, da ponavzoči ljubezen s katero nas je

Gospod ljubil. Videti v drugem duhovnega brata in sestro ustvarja edinost, ki po sv. Frančišku presega krvne vezi.

Bližje kot smo Bogu, bližje smo drug drugemu. Oživiti naše krščansko bratstvo in sestrinstvo, ustvariti duhovno edinost, pomeni oživiti svojo vero v Jezusa Kristusa nad katerim je bil sv. Frančišek očaran in v katerega je bil do konca zagledan.

Evangelij pravi: »Kamen, ki so ga zidarji zavrgli, je postal vogelni kamen. Gospod je to naredil in čudovito je v naših očeh« (Mt 21, 43). Naj ne bo Kristus za nas zavrženi kamen, naj ne bo tujec v lastni hiši, naj bo vogelni kamen našega življenja, naših misli, besed in dejanj!

Kadar močno doživetje živega Boga v nas zaspi, je dobro takole prositi: »Moj Bog, prosim, da v meni prebudiš hrepenenje po tebi, ki je resnično največje hrepenenje mojega življenja. Včasih pozabim nate in vendar vem, da si edino gibalo mojega obstoja. Ti si moj Bog in moje vse!«

V Kristusu je bližnji sprejet in ljubljene kot otrok Boga, kot brat, ne kot tujec, še manj kot tekmeec ali celo sovražnik. V Božji družini, kjer smo vsi bratje in sestre, kjer smo vcepljeni v Kristusa, ni manj pomembnih življenj.

Bratska ljubezen predpostavlja, da svojega bližnjega ljubimo ne le kot človeško bitje z njegovimi pravicami in enakostjo, ampak kot živo podobo Boga Očeta, odrešeno s krvjo Jezusa Kristusa. Pristen duh bratstva in sestrinstva prema-

guje sebičnost in podarja bogastvo življenja.

Kaj torej pomeni, da smo bratje in sestre? Pomeni, da namesto zlohotnosti postavimo nedolžnost, namesto moči ljubezen, namesto napuha ponižnost, namesto ugleda služenje. Pristnega bratstva nas uči apostol Pavel v pismu Filipljanom: »Sicer pa, bratje, vse, kar je resnično, kar je vzvišeno, kar je pravično, kar je čisto, kar je ljubeznivo, kar je častno, kar je količkaj krepostno in hvalevredno, vse to imejte v mislih« (Flp 4, 8).

Odprimo se Svetemu Duhu, ki deluje tudi v našem času. Sveti Duh je neutruden navdihovalec bratskega in sestrskega življenja. Več, kot mu dajemo prostora, bolj je animator naših odnosov in našega pričevanja v svetu, ki kriči po skupnosti in sožitju. Ne povzročajmo s pasivnim bratstvom bolečine Cerкви in drug drugemu. Povežimo se z eno močjo, to je močjo ljubezni, ki jo Sveti Duh izliva v naša srca.

Bratje in sestre, papeževa enciklika »Vsi bratje« je v nas prebudila veliko upanja. Potrdila je našo odločitev, ki smo jo bratje frančiškani samemu sebi začrtali kot naš program: »Svoje poslanstvo prepoznavamo v tem, da želimo biti znanilci upanja znotraj Cerkve na Slovenskem in slovenske kulture. V ta kritični čas, ko se majejo temeljne človeške vrednote in je ogroženo osnovno človeško dostojanstvo, smo poslani, da prinesemo svetel pogled v prihodnost.

Konkretno vidimo svoje poslanstvo v tem, da sprejmemo vsakega človeka in ga spoštujemo v njegovi enkratnosti ter mu skušamo razkriti, da je tudi on ljubljene od samega Boga. V sebi čutimo klic, ki nam pravi, naj ljudem različnih prepričanj in mnenj prinesemo veselje in radost nad življenjem, veselje nad skupnim bivanjem ter zaupajoče zrenje v prihodnost. Ne gre za naivno gledanje na svet, da bi morda tajili bolečino, stisko in obup. Prav obratno, vse to priznavamo, toda v vsakem trpečem človeku želimo odkrivati Božjo veličino ter mu pomagati, da bo kljub preizkušnjam spoštoval sebe in druge, v polnosti zaživel in tudi sam prihajal drugemu naproti«.

Bratje in sestre, zahvaljujem se vam za vašo bližino. Hvala vam, ker se žrtvujete za nas in hvala, ker nas podpirate. Hvaležni smo vam za vašo pomoč pri našem delu. Naj vam Bog, ki je Najvišje dobro, vso vašo naklonjenost in prijateljstvo bogato povrne!

Vsemogočni Bog, navzoč v vsem stvarstvu, ki s svojo nežnostjo obdaja vse, kar biva, naj vam pokaže svoj obraz, naj razveseljuje vaša srca, naj vas napolni z močjo svoje ljubezni, naj vas napolni z mirom, da boste lahko živeli kot bratje in sestre med seboj, naj vas napolni s svetlobo vere, da boste postali žarki njegovega sonca ljubezni! Naj vas Bog blagoslavlja in varuje!

p. Marjan Čuden
provincialni minister